

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (μονομελούς)
της 9ης Μαρτίου 2000

Υπόθεση T-29/97

Alain Libéros
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Έκτακτος υπάλληλος - Κατάταξη σε βαθμό - Επαγγελματική πείρα»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα . . . . . II - 185

Αντικείμενο: Προσφυγή με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 15ης Μαρτίου 1996 περί οριστικής κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό 7 της κατηγορίας Α και της αποφάσεως της Επιτροπής της 5ης Νοεμβρίου 1996 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος.

Απόφαση: Η προσφυγή απορρίπτεται. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Προσφυγή κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της ενστάσεως - Προθεσμίες - Εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής βάσει πληροφοριών που παρέσχε το θεσμικό όργανο - Συγγνωστή πλάνη - Συνέπειες - Διατήρηση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)

2. Υπάλληλοι - Πρόσληψη - Διορισμός σε βαθμό και κατάταξη σε κλιμάκιο - Εσωτερική οδηγία θεσμικού οργάνου σχετικά με τα εφαρμοζόμενα κριτήρια - Νομικές συνέπειες - Για την εκτίμηση της επαγγελματικής πείρας λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία προσφοράς της θέσεως εργασίας - Επιτρέπεται
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 31 § 2)

1. Η μη τήρηση των προθεσμιών του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν εμποδίζει το παραδεκτό προηγούμενης διοικητικής ενστάσεως ή προσφυγής που στρέφεται κατά της απορρίψεως της ενστάσεως αυτής, αν ο ενδιαφερόμενος υπέπεσε σε συγγνωστή πλάνη. Η έννοια της συγγνωστής πλάνης πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά και να αφορά μόνον εξαιρετικές περιστάσεις, ιδίως όπου το οικείο θεσμικό όργανο επέδειξε συμπεριφορά που μπορούσε, από μόνη της ή σε καθοριστικό βαθμό, να προκαλέσει επιτρεπτή σύγχυση σε διοικούμενο καλόπιστο ο οποίος επιδεικνύει όλη την επιμέλεια που απαιτείται από συναλλασσόμενο έχοντα τη συνήθη ενημέρωση.

Αποτελεί συγγνωστή πλάνη, λόγω της οποίας μπορεί να διατηρηθεί η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, η εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής λόγω εσφαλμένων πληροφοριών εκ μέρους του οικείου οργάνου, ικανών να δημιουργήσουν σύγχυση στον προσφεύγοντα.

(βλ. σκέψεις 30 έως 32)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 16 Μαρτίου 1993, Τ-33/89 και Τ-74/89, Blackman κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1993, σ. ΙΙ-249, σκέψεις 35 έως 36· ΔΕΚ, 15 Δεκεμβρίου 1994, C-195/91 P, Bayer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. Ι-5619, σκέψεις 34 έως 36· ΠΕΚ, 3 Φεβρουαρίου 1998, Τ-68/96, Πολύβιος κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. ΙΙ-153, σκέψη 43

2. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που παρέχει στην ΑΔΑ το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ μπορεί να ρυθμίζεται με εσωτερικές οδηγίες. Συγκεκριμένα, τίποτε δεν απαγορεύει, καταρχήν, στην ΑΔΑ να θεσπίζει, με εσωτερική απόφαση γενικού χαρακτήρα, τους κανόνες για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που έχει δυνάμει του ΚΥΚ. Μια τέτοια εσωτερική οδηγία πρέπει να θεωρείται ως κανόνας ενδεικτικής συμπεριφοράς που η διοίκηση επιβάλλει στον εαυτό της και από τον οποίο δεν μπορεί να παρεκκλίνει χωρίς να διευκρινίζει τους λόγους που την οδήγησαν να το πράξει, άλλως παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Μια εσωτερική απόφαση γενικού χαρακτήρα σχετικά με την κατάταξη σε βαθμό και σε κλιμάκιο, που αναφέρει ρητά ότι για την εκτίμηση της επαγγελματικής πείρας λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία προσφοράς της θέσεως εργασίας, είναι σύμφωνη με τους σκοπούς του ΚΥΚ, τόσο για λόγους διοικητικής φύσεως όσο και για λόγους ουσίας. Συγκεκριμένα, πρώτον, δεν είναι δυνατόν, κατά την κατάρτιση προσφοράς θέσεως εργασίας, να ληφθεί υπόψη επαγγελματική πείρα που αποκτήθηκε ενδεχομένως στο διάστημα μεταξύ της προσφοράς της θέσεως και πραγματικής αναλήψεως καθηκόντων από τον υποψήφιο. Δεύτερον, συνήθως μεσολαβεί πολύ μικρό χρονικό διάστημα μεταξύ της καταρτίσεως της προσφοράς και της αποστολής της στον υποψήφιο, όπως και μεταξύ της αποστολής αυτής και της αποδοχής ή απορρίψεως της προσφοράς. Τρίτον, κατά κανόνα, ουδόλως καθυστερεί η υπογραφή της συμβάσεως και η πραγματική ανάληψη καθηκόντων

από τον υπάλληλο. Τέλος, αν το οικείο θεσμικό όργανο όφειλε να επανεκτιμήσει τους όρους της προσφοράς της θέσεως εργασίας μετά την αποδοχή της από τον προσλαμβανόμενο υπάλληλο και την πραγματική ανάληψη καθηκόντων, ο υπάλληλος θα είχε τη δυνατότητα να αναβάλει, χωρίς αντικειμενικό λόγο και χωρίς το οικείο όργανο να μπορεί να ασκήσει αποτελεσματικό έλεγχο, την ημερομηνία αναλήψεως καθηκόντων προκειμένου να επιτύχει καλύτερη κατάταξη.

(βλ. σκέψεις 49 έως 55)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 9 Ιουλίου 1997, Τ-92/96, Μοναχο κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ. Υπ. 1997, σ. I-A-195 και II-573, σκέψη 46